

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI

Warszawa, 4 czerwca 2020 r.

BADK.DPK.133.58.2020

P10-35/20	Data wpływu petycji 6 i 7 marca 2020 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji 2 czerwca 2020 r.

**POSTĘPOWANIE CYWILNE,
POSTĘPOWANIE KARNE I WYKROCZENIOWE,
PRAWO PRASOWE,
REJESTR ZASTAWÓW**

**TEMAT
AKTUALIZACJA POJEĆ**

WNOSZĄCY PETYCJE: petycje indywidualne

Sebastian Adamowicz.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą dotyczącą zmiany z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe i ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, w celu uaktualnienia zawartych w nich regulacji.

UZASADNIENIE WNOSZĄCEGO PETYCJE:

Autor petycji wnosi o uaktualnienie wyrażeń i odesłań zawartych w ustawach:

– Kodeks postępowania cywilnego w zakresie art. 505²⁷, art. 609 § 1 i 3, art. 622 § 2, art. 959 oraz art. 1163 § 2;

– Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia w zakresie art. 66 § 4;

– Kodeks postępowania karnego w zakresie art. 579 § 2;

– Prawo prasowe w zakresie art. 6 ust. 2 i art. 9 pkt 2;

– o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów w zakresie art. 43 pkt 3.

Autor petycji w uzasadnieniu petycji zaproponował nowe brzmienie przepisów.

STAN PRAWNY:

Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460 ze zm.), w **art. 505²⁷** § 1 stanowi, że stosuje się przepisy art. 505⁹–505¹¹, art. 505¹² § 1 i 3 oraz art. 505¹³; a sąd drugiej instancji - uchylając zaskarżony wyrok - przekazuje sprawę do rozpoznania z wyłączeniem przepisów o postępowaniach odrębnych.

Zgodnie z **art. 609** § 1 k.p.c., do zgłoszenia wniosku o stwierdzenie zasiedzenia własności uprawniony jest każdy zainteresowany. Jeżeli wnioskodawca nie wskazuje innych zainteresowanych, orzeczenie może zapaść dopiero po wezwaniu innych zainteresowanych przez ogłoszenie. Sąd może zarządzić ogłoszenie również w innych wypadkach, jeżeli uzna to za wskazane (§ 2).

Ogłoszenie powinno zawierać określenie rzeczy, imię i nazwisko posiadacza rzeczy, a jeżeli chodzi o rzeczy ruchome – również jego miejsce zamieszkania (§ 3).

W myśl **art. 622** § 1 k.p.c., w toku postępowania o zniesienie współwłasności sąd powinien nakłaniać współwłaścicieli do zgodnego przeprowadzenia podziału, wskazując im

sposoby mogące do tego doprowadzić. Gdy wszyscy współwłaściciele złożą zgodny wniosek co do sposobu zniesienia współwłasności, sąd wyda postanowienie odpowiadające treści wniosku, jeżeli spełnione zostaną wymagania, o których mowa w dwóch artykułach poprzedzających, a projekt podziału nie sprzeciwia się prawu ani zasadom współżycia społecznego, ani też nie narusza w sposób rażący interesu osób uprawnionych (§ 2).

Zgodnie z **art. 959** k.p.c., o pierwszeństwie przejęcia nieruchomości w myśl dwóch artykułów poprzedzających rozstrzyga sąd, wydając postanowienie o przybicciu.

Przepis **art. 1163** § 2 stanowi, że w sprawach o uchylenie lub stwierdzenie nieważności uchwały zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością albo walnego zgromadzenia spółki akcyjnej zapis na sąd polubowny jest skuteczny, jeżeli przewiduje obowiązek ogłoszenia o wszczęciu postępowania w sposób wymagany dla ogłoszeń spółki najpóźniej w terminie miesiąca od dnia jego wszczęcia; ogłoszenie może zamieścić również powód. W sprawach tych każdy wspólnik albo akcjonariusz może przystąpić do postępowania po jednej ze stron w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia. Skład sądu polubownego wyznaczony w sprawie najwcześniej wszczętej rozpoznaje wszystkie pozostałe sprawy o uchylenie lub stwierdzenie nieważności tej samej uchwały zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością albo walnego zgromadzenia spółki akcyjnej.

Ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1120 ze zm.), w **art. 66** § 1 k.p.c. stanowi, że osoby wymienione w art. 5 § 1 pkt 6 lit. a-e nie są obowiązane do składania zeznań w charakterze świadka lub do występowania w charakterze biegłego, można jednak zwrócić się o wyrażenie przez te osoby zgody na złożenie zeznań lub wystąpienie w charakterze biegłego. W razie wyrażenia zgody, wezwania dla tych osób nie mogą zawierać zagrożenia zastosowania środków przymusu, a w razie niestawiennictwa na wezwanie lub odmowy złożenia zeznań nie można do nich stosować tych środków.

Zgodnie z § 2 tego przepisu do osób wymienionych w art. 5 § 1 pkt 6 lit. f stosuje się odpowiednio § 1, jeżeli okoliczności, których zeznania lub opinie mają dotyczyć, związane są z wykonywaniem przez te osoby funkcji urzędowych lub służbowych.

W myśl § 4, z osobami, o których mowa w § 1 i 2, organy prowadzące postępowanie porozumiewają się we wszystkich wypadkach, w tym przy doręczaniu pism procesowych, za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości, a ten w razie potrzeby przez Ministra Spraw Zagranicznych. Przepis art. 613 § 2 Kodeksu postępowania karnego stosuje się.

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 30), w **art. 579** § 1 stanowi, że nie podlegają orzecznictwu polskich sądów karnych w zakresie czynności pełnionych podczas i w związku z wykonywaniem ich funkcji urzędowych, a na zasadzie wzajemności w pozostałym zakresie:

- 1) kierownicy urzędów konsularnych i inni urzędnicy konsularni państw obcych;
- 2) osoby zrównane z nimi na podstawie umów lub powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych.

Kierownik urzędu konsularnego oraz inni urzędnicy konsularni państw obcych podlegają zatrzymaniu lub tymczasowemu aresztowaniu jedynie w razie zarzutu popełnienia zbrodni. O ich zatrzymaniu lub tymczasowym aresztowaniu zawiadamia się niezwłocznie Ministra Spraw Zagranicznych (§ 2).

Ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 1914), w **art. 6** ust. 1 stanowi, że prasa jest zobowiązana do prawdziwego przedstawiania omawianych zjawisk.

Organy państwowe, przedsiębiorstwa państwowe i inne państwowe jednostki organizacyjne oraz organizacje spółdzielcze są obowiązane do udzielenia odpowiedzi na przekazaną im krytykę prasową bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca (ust. 2).

Zgodnie z **art. 9** ustawy, przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do:

- 1) Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” i innych urzędowych organów publikacyjnych;
- 2) Diariusza Sejmowego i własnych sprawozdań z działalności Sejmu i jego organów, wewnętrznych wydawnictw organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego;
- 3) orzecznictwa sądów, oraz innych urzędowych publikacji o tym charakterze;
- 4) wydawnictw prasowych obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i organizacji międzynarodowych, które na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych korzystają z prawa prowadzenia działalności wydawniczej.

Ustawa z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. z 2018 r. poz. 2017), w **art. 43** stanowi, że Minister Sprawiedliwości określa:

- 1) w drodze rozporządzenia, szczegółową organizację i sposób prowadzenia rejestru zastawów;
- 2) w drodze rozporządzenia, ustrój i organizację centralnej informacji o zastawach

rejestrów oraz szczegółowe zasady udzielania informacji oraz wydawania odpisów i zaświadczeń;

3) w porozumieniu z Ministrem Finansów, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za udzielanie informacji oraz wydawanie odpisów i zaświadczeń przez centralną informację o zastawach rejestrowych;

4) w drodze zarządzenia, sposób i tryb przekazywania przez sądy danych do centralnej informacji o zastawach rejestrowych.

PRACE LEGISLACYJNE:

Do Sejmu wpłynęły tożsame petycje tego autora (BKSP-145-IX-97/20 i BKSP-145-IX-96/20), które 31 marca 2020 r. skierowano do Komisji do Spraw Petycji, w której oczekują na rozpatrzenie.

OPRACOWAŁA

Monika Ruszczyk

WICEDYREKTOR

Danuta Antoszkiewicz